

24 Μαρτίου 2010

Στα άρματα, αδέρφια!...

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)



Αγαπημένοι μου...

Ήταν φαίνεται από το Θεό γραμμένο ν' αδράξουμε τ' άρματα μία ήμερα και να χυθούμε καταπάνου στους τυράννους μας, που τόσα χρόνια ανελεήμονα μας τυραγνεύουν. Τί τη θέλομε, βρε αδέρφια, αυτή την πολυπικραμένη ζωή, να ζούμε αποκάτω στη σκλαβιά και το σπαθί των Τούρκων να ακονιέται στα κεφάλια μας: Δεν τηράτε που τίποτα δε μας απόμεινε; Οι εκκλησίες μας γενήκανε τζαμιά και αχούρια των Τούρκων κανένας δε μπορεί να πει, πως τάχα έχει τίποτε ειδικό του,

γιατί το ταχιά βρίσκεται φτωχός, σα διακονιάρης στη σράτα. Οι φαμελιές μας και τα παιδιά μας, είναι στα χέρια και στη διάκριση των Τούρκων. [\(περισσότερα...\)](#)